

INĂLTĂREA

Director: Radu Dragnea

Redacția și Administrația: Str. Avram Iancu 35
Telefonate: Direcțiunea 745; Redacțiunea 746; Administrația 747
În București: Pasajul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Trimestriat 250 Lei; Trăi lunar 150 Lei; Autorități și instituții 1000 Lei anual

Înțelesul eroic al morții lui Moța

de NICOLAE PETRAȘCU

Anul morții lui Ion Moța și Vasile Marin a găsit clasa conducătoare românească pe drumul descompunerii definitive. De aceea reacțiunea ei a fost atât de anacronică și lipsită de înțelegere pentru lumea din mijlocul căreia s'au doborât cei doi eroi. Intr'unul din reprezentanții politicienismului de atunci s'au trezit instinctele paterne și de familie peste care a trecut Moța în drumul lui spre biruință. În alții a răbufnită o neîmpăcată împotriva lumii pe care a vestit-o Ion Moța, a pățimit pentru ea și la urmă a căzut cu fața la deșănț apărându-i viitorul. Însă marea masă a poporului românesc, până la cele din urmă străfunduri ale ei, a fost entremurată de misterul morții eroice. Ea n'a încercat să-l înțeleagă adevărul, nici să-l deslege sensul lui simbolic și să oprii din drumul căutării de pace și să plecat genunchii la pământ în semn de mare pietate și de rugă pentru lertarea păcatelor celor doi.

Deslegarea sensului morții lui Moța e un testament lăsat de el și mai cu seamă marea linie a vieții lui.

Moța moare în luptă eroică împotriva spiritului rău. Omul n'a plecat să meară în Spania, OMUL A PLECAT SĂ LUPTE ȘI SĂ ÎNVINGĂ. A acceptat să deșire, în prealabil moartea, căci eroie estă în fața morții, nu e hotărât să învingă. Luptătorul adevărat nu se lășează și nu e neliniștit la ideea că va vedea sau nu, biruința cu ochii lui. În arderea luptei el trăsește anticipativ biruința și nimic nu-l mai poate despartea de o a pregătit.

Ion Moța, la întâlnirea lui cu Căpitanul a adus dărzenia unei lumi aspre de unde cobora, era elocvent lanțul de revoluții cari au aprins adeseori muniile. În fața acestia a imprimat luptei lor sensul țării caracterului de piatră și violența acțiunii legionare.

Vece de veac neamul românesc a înțeles să se ridice și să-și creeze o nașcă mai bună cu țării braștelor lui. În altele ori s'au găsit dușmani cari l-au speculat slăbiciunile și bunătatea pentru a distruge în embrion acțiunea de eliberare. Toți cei căzuți pentru neam au fost înțeleși și iubiți, dar, în loc de pedepșire a celor vinovați, poporul l-a răstăit și l-a plăns în doine, făcând prin aceasta ca alte sururi de călăii și vânturi să-și continue drumul prin istoria minoră a unui popor obidit. Aici intervine Legionea cu hotărâre aleasă și cu erună linia de umblință împusă de bunăvoința unui neam pe îngrădit.

Linia vieții legionare îi ia locul și sub ochii noștri întoarce destinul istoric românesc. Această linie este: pe deșirea lui Vernichescu, Manciuc, Duca, Nisteașu, Armand Călinescu și a călăilor din Jilava.

NICOLAE PETRAȘCU

13 Ianuarie, 1937

SIMPLE AMINTIRI

de RADU DRAGNEA

IONEL MOȚA

Adâncă reculegere

LEGIONARI.

Se apropie ziua morții lui Ion Moța și Vasile Marin pe frontal îndepărtat al Spaniei, la Majadahonda. Jertfa lor cutremurătoare ne-a pregătit pe toți pentru cele mai grele încercări și a ridicat Mișcarea Legionară pe cele mai înalte culmi de noblete și spiritualitate.

El au murit cu arma în mână, pentru apărarea crucii și a creștinătății, gren amenințate de dușmanii omenirii. El au murit pentru ca pe trupurile lor adorbite să se înalțe o lume nouă, în care să domnească duhul dreptății și al adevărului. El au înfruntat moartea pentru lăvirea neamurilor.

Această zi, de 13 Ianuarie, voi leginări, o veți trăi într-o adâncă reculegere.

La toate bisericile din țară se vor înalța rugăciuni pentru odihna sufletei lui Ion Moța și Vasile Marin și fiice garnizoană și enib legionar va fi ne pedintă de aducece aminte a jertfel lor pline de slavă.

În Capitală, slujba religioasă va avea loc la Casa Verde, la ora 11 dimineața. Comandanții legionar Vasile Lasinacși va organiza solemnitatea.

București, 11 Ianuarie 1941.

HORIA SIMA

Ordinul de zi al Căpitanului dat la primirea știrii morții lui Moța și Marin

La primirea dureroasei știri a morții lui Moța și Marin, Căpitanul a dat următorul ordin:

LEGIONARI,

Ion Moța, Intemitor al Mișcării Legionare, președinte de onoare al studenților române;

Dr. Vasile Marin, comandant legionar, șeful organizației Capitalei, amândoi după 14 ani de chiură, înviatori și închișori, îndurate pentru credința în neamul românesc, au a dormit pentru totdeauna pe frontal dela Majadahonda, întru apărarea Mântuitorului Iisus Christos.

Vestea sfârșitului a căzut cu un

trăznet peste noi. Ea va cutremura pe orice român. Am dat lui Dumnezeu pe cei mai buni copii ai neamului acestuia.

Generalul Cantacuzino pleacă mâine ca să aducă în țară trupurile lor.

Fiind nevoie de o sumă mare, face apel la cei ce au ca să contribuie telegrafic pentru ce aceste trupuri să fie aduse în țara lor.

Duminică 17 Ianuarie 1937, se vor face slujbe religioase în biserică. Dumnezeu să primească jertfa lor.

CORNELIU Z. CODREANU
București, 15 Ianuarie 1937

Nefindă confecționare de articole jurnalistice, care să trateze lucrări și oameni fără a le fi trăit reali, voia spane călășe amintiri cu prilejul comemorării lui Ionel Moța.

Nay puia zice că l-am cunoscut în 1916 când, cu puțin înainte de a intra România în război, am mers împreună cu doi scriitori în casa părinților Moța, aflat în refugia la București. Era prea mic pe atunci. Dar ce călător noi, eu și Nichifor Crainic, la un preot (ajut din Orăștie) Local acesta, numele Moța și situația întregii familii ne strălucia. De atunci m'am împrietelit cu toți ei cași.

Încă la apariția lui Ionel Moța pe scena luptei legionare în capitală eram amândoi ca două vechi cunoștințe. Venea la redacția ziarului „Cotidianul” ca să-și dea colaborarea sa, și-mi vorbea acolo cașicum eram de aceeași odrăslă. Documente unde ne întâlnisem în oraș.

Ionel Moța avea un zîmbet de copil. Nu râdea, — ca să-mi prezente amintirea în termeni bergamizni, — fiindcă nu urmărea să doboare ceea, cu râsul, ci zîmbea către cineva. Surdul său era luminos ca o primăvară, te copleșea de căldură. Apoi, după ce prin această punte sufletească se punea în comunicație directă cu interlocutorul, își dădea dramul gândurilor sale odănci, fără sărănă estențiale propagandiste, dar strălucind paritane, ci așa în fragmente, cum îi venoa natural.

Avea o credință de nestruclnat într-o biruință ce va să vie. Nu o formula programatică, lăsați din înfrința lui delioatele sufletească în fața de cel cu care zis de vorba, dar se vedea bine din mișcarea lui lăuntrică, dintr'un gest, dintr'un cuvânt. Trebuca să fii psiholog subțire ca să-l înțelegi.

În timpul procesului Nicodolilor ajlu ce e urmărit de poliție. Întra în palatul societății „Mica”, unde euizeam cel locuție, și cineva de aici mă informase că în momentul când poliții urcau scările să-l prindă, Ionel se coborâse cu accoșorul și dispărea. Nu l-am mai văzut după proces decât în juși.

Dar la moartea sa i-am scris un puzăriele într'un ziar din București, nu atât pentru sine, cât pentru înconșolabilul său prindte. L-am întâlnit de altădată ori pe venerabilul preot. Anul trecut, cu două luni de zile înainte de biruința legionară, l-am cerecat împreună cu Ghilă Urziceanu, care făcuse pușcărie la juși cu Ionel Moța. Bătrânul s'a referit la toți morții legionari, n'a spus nimic de fiul său, ci, acoperindu-și ochii, a isbucnit în hohote de plâns, din care desprindeam cu greu aceste articolații: „... Ce copii au murit... ce feciori... Erau lucrurile noalate pentru lone.”

La sfârșitul anului 1929 s'ânt chemat la președinția consiliului de miniștri, din palatul Cantacuzino,

Continuare în pag. 11

Treisprezece Ianuarie

Fonel Moța

Ionel Moța nu plecă în Spania numai pentru aventură de cavalerescă splendoare. Este un inefabil, rătăcitor de ceruri, în noaptea dela Majadahonda. Pe el nu-l putem explica, fiindcă nu avem mănuie destul de pure, dar simțim că ne-am înălțat în fața lui Dumnezeu prin el. Înainte de a muri, Ionel Moța parcă ne puteam îndoi încă de misiunea umană și istorică a Mișcării.

Dacă, nu avea caracterul superlativ de necesitate. România depinde de moartea lui Ionel Moța. Jerfa lui nu e dată pentru o contagiune a eroismului, cum au crezut unii superficialiști.

Asta, o putea face și altul, tot atât de erotic și tot atât de patetic. Dar numai Ionel Moța a fost destul pentru a salva umanismul legionar și onoare creștină a lui Christos din partea noastră. Trebuia cineva să se sacrificie ca să nu moară înviera noastră, căci eram prea îngrijiiți, în suflet și putși în istorie. Fiindcă o țară nu poate trăi gratuit... Și singurul pe care-l putea prezenta România atunci Reg. ...i Christos era Ionel Moța.

Capitanul în ordinul de zi după Majadahonda spune clar: Am dat lui Dumnezeu...

Moța a decis asupra destinului românesc în lume. Dacă el nu murea acolo înseamnă că nu e suficient și că noi nu avem încă dreptul la un mare roș provizional. Dar noi eram prea mici ca să căpătăm o sfințită atenție istorică în momentul acela când Christos era lovit peste obraz. Ionel Moța ne-a dispensat de o prea grosnică inutilitate istorică și umană.

El nu ne-a dat un simplu exemplu. Un exemplu elegant era destul din partea lui Vasile Marin.

Mai mult, el nu a avut nici măcar nevoia de colaborarea noastră, fiindcă el s'a dus în Spania tomat pentru neputința noastră sufletească de a colabora la o înaltă misiune creștină și istorică. Pe urmă să putem înțelege și să ne înfăptuim cu ajutorul lui.

Deceia a fost o dramatică contradicție la primirea acelei triste vești a morții lui.

A căzut peste noi un soare de bucurie și o ploaie de lacrimi. E cel mai frumos clar — obscur din istoria noastră. Ne-am bucurat, fiindcă ne-a acceptat Dumnezeu și ne-am întunecat de tristețe fiindcă el, Domnul Moța de Ardealului, cu cel mai albul suflet, a trebuit să plece cu toată țara de umeri și să ceră iertare lui Christos pentru că ne-am deslegat de El. Ca să înțelegem pe deplin ce a însemnat jerfa lui trebuie să erodem în dogma „Comuniunii sfinților”. Un sfânt nu rămâne sfânt numai pentru el, ci ea prin niște miraculoase vase comunicante se împraștie prin comuniutate.

Ionel Moța murea dacă nu putea muri, cum ar striga sfința Teresa de Avila. El știa că trebuie să primească ce va voi Dumnezeu nu numai pentru a se mântui el, ci fiindcă noi cei cu suflete mici depindeam și de el.

Și el era atât de bun încât Alecu Cantacuzino, prințul boadelor legionare, mărturisescă că-și amintea de Sfântul Francisc de Assisi la Boadila del Monte, lângă Iteul de a simți a lui Ionel Moța.

La Majadahonda Ionel Moța ne-a restituit misiunea creștină a țării noastre.

Dumnezeu ne sărutat fruntea și răi. Frunte albă și clară...

Coriolan Gheție

13 IANUARIE

Viteaz

S-au scurs patru ani de când a murit Ionel Moța. Pe câmpurile de luptă ale Spaniei însângerate, Moța își înalță destinul așa cum și-o dorise moartea de eroi. În acest vase de materialism, de abstracție a omului, tânăru cu figură și cu suflet de Arhanghel, pornea la luptă pentru Christos cel răstignit a doua oară cavaler cruciat, cum se văzuse în visurile copilăriei. Numele de român purtate peste hotare doar de eroicii internaționali era sfințit de sângele lui Moța. Chiar dacă n'a putut înțelege toată măreția acestei jertfe, străinătatea și în special țările neutrale, au început să se prezintă pe noi românii, noi legionarii, deci și pe noi românii. Cu veacuri în urmă, Ștefan Vodă cel Mare și Sfânt, pentru cruciadele dese împotriva păgânului, primea dela Sefi creștinătății apusene titlul de atlet a lui Christos. Moța, frate de cruce al Capitanului, se întâlnește în istorie cu Ștefan Vodă al Moldovei — luptă și moare pentru Christos. Era 13 Ianuarie 1937. Au trecut doar patru ani. Vor mai trece ani mulți până ce vom înțelege pe deplin — dacă vom reuși vreo dată! — toată frumusețea morții feciorului părintelui Moța dela Orăștie. Până atunci

în răzgarile pe care ni le lasă viața și mai ales la fiecare 13 Ianuarie, încercăm să ne smulgim din lutul nostru și să ne apropiem cu amereci și cutremur de jerfa lui Ion Moța și să-l păstrăm taina, ascunzând acele care nu sunt robii unei credințe.

În elpele când ne coborim în noi și eștim în sufletul nostru, trebuie să re-venim ca noi legionarii datorăm Capitanului și lui Moța faptul că ne-au spus dintr-o viață banală, stează că și sport adus neamului și ne-au ridicat pe omni unde nu șobor decât vulturii. Sunt elipe de trăire înaltă, care răscum- părăni ani de umiliri, schingiuri și în-temnițări. Elipele acestea ni le oferă Legionea — elipe, după ani de suferințe și prigoane. Elipele acestea sunt bucuria și mângâierea noastră. Așa cum ne-a învățat Moța: „Omul doar n'a fost născut pentru a trăi un număr nu știu cât de ani, ci pentru a se apropia de Dumnezeu prin faptele vieții sale”.

Iată ce ne-a învățat Moța. Iată pen- tru ce trebuie să-l mulțumim în vece, noi legionarii și cu noi întreg neamul.

George Vornice

Președintele Centrului Studențesc „Petru Maior” al Ardealului

Moța, studenții Ardealului se'nchină ție!

Nu s'a plinit, dar e aproape timpul când însemnătatea mișcărilor studen- tești din jurul anului 1922, va fi bine cunoscută prin condeul unui cronicar pripceat.

Loc de frunte, în cadrul acestor miș- cări ce-au sguđuit conștiința românească de pretutindeni, ocupă lupta studenților dela Universitatea Daciei Superioare. Și'n cartea ce se va scrie, numele lui Ionel Moța, va aminti deap- pururi pe marile animator, pe părin- tele sufletese al studenților Clujești.

Zidită prin jerfa miilor de vieți ro- mânești, țara noastră se întâlnește mândră la porțile Răsăritului, în urma Mare- relui Războiu. Dar iată că dușmanii de pretutindeni pândeau această înflorire. Coborînd din Getourile Galiei, neam- ul iudevesc își întindea pânjenul ac- tuării sale peste statele și Țara Ro- mânei, pregătind robia noastră și rai- ul lui Israel. Rând pe rând toate do- moniile de activitate, dar mai ales cel economic, încep pe mâinile sale. Și pianul talmdice prevede pentru acea vreme cucerirea Universității.

În fața amenințării s'a ridicat atunci viforos, dărz, tineretul. Purtătorul de steag era Ionel I. Moța.

La Jena pe acea vreme, Ospitanul află despre vulcanica izbucnire a stu- dențimii, și notează mai târziu: „Ea

s'a manifestat mai întâi la Cluj, în lin- ma a celui Ardeal care a luat poziție ori de câte ori neamul s'a găsit în impas, pentru ea aproape concomitent s'a în- grupat în toate celelalte centre universi- tare”.

La Cluj studențimea, grupată în ju- ral bătrânului Centru „Petru Maior”, avea deja la activ și o frumoasă ac- tivitate, când anul 1922 aduce trănse- tivitate, este: Comitetul de sub președinția d-lui Adam Pops demisionază în De- cembrie a celui ai. Din raportul pre- zentat atunci, nelămurit, nu se poate vedea cauza gestului. Oricum însă, fap- tul, simptomatice, anunță mișcările stu- dențești, cari vor ocupa de-acel înainte toate activitatea centrului. Dealtfel conștiința de pericolul ce pândea na- ția românească, de urmările catastrofale ce le-ar fi putut avea pentru noi amestec- ul iudevesc în viața culturală, stu- denții reacționează violent în zilele de 27 și 28 Noembrie ale aceluia ai, când eroii ai fond alungați din școlile de cursuri, iar redacția și tipografia staru- lui iudevesc „Uj Kele” au fost distrase. (Vezi Almanahul Societății Studen- tești din Cluj, 1923, pag. 121—123).

De-atunci lupta studențimii, care in- tencea bine situația, n'a încetat o clipă, cu toate intervențiile profesorilor ei. Lipsese însă omul cu minte aeră care pătrundea viitorul să despice drum de orientare luptătorilor explostați abli de toate categoriile de profesori.

Inchisorile noastre, prigoanele noastre, mormintele noastre tinere! Urșitorale au „rebut” să ni le hărăzească. De aceea, le vom avea și în viitor, până în ziua biruinței pe care, totu-și, nu toți o vom vedea. Căci așa a vrut Dumnezeu: Germeul unei înnoiri să nu poată crește decât din moarte, din suferință. Trebuie să plătească cineva, cu suferință, păcatele care au prăbușit un neam, trebuie să răscumpere ci- neva prin durere mântuirea de mâine.

ION MOTA

Noi, împreună cu mizeriile, sărăciile, grijile noastre amare, împreu- nă cu sudoarea, cu nesigurarea zilei de mâine și cu povara atare suferințe, să ne împărțim sufletele cu dorul pe care ni-l trimite azi Isus binefăcerea certitudinii absolute în biruința adevărului nostru, împo- triva tuturor, chiar și împotriva legilor eterne ale pământului.

ION MOTA

Neamului acestuia nu l-a fost deajuns nici serșul țiu, nici suferințele tale la care a privit nepăsător timp de 14 ani.

Acum ai vrut să-l faci dovadă de premă: să-l verși propriul sânge — sângele tău silit de lovituri, de inehisori și de prigoane, într-o țară în care tineretea în toată a avut tratat permanent ca turburător al ordinii publice și ca atentator la siguranța Statului român.

Și-l ai dat. L-ai dat într-un eșec cutremurător. Noi știm în gemodii și-ți sărutăm fruntea ta de viteaz și de mucenic.

Neamului care nu te-a crezut, ti trimitem acum din nou serșul tău, sfințit de data aceasta, cu jerfa propriului tău sânge.

Dacă nici acum nu va înțelege, suntem gata, până la cel din urmă, pentru jerfa supremă în slujba cre- dinței legionare.

Fiți dar sigur și dormi liniștiți Moța, — legionarii vor birui.

CORNELIU

București, 31 Ianuarie 1937.

Atunci apare Ion I. Moța, hotărât, curajos, om de mare cultură.

Din închisoarea Văcărești, el scrie la 21 Nov. 1923 colegilor rămași la Cluj.

„Lupta începută trebuie continuată. Însăna universităților (chestia președințimii) se va ajunge însă numai odată cu rezolvarea întregii chestiuni a țării din România”. (V. Almanahul, pag. 125).

Prin urmare mișcarea studențească, trebuia să cuprindă în vârtej ei toată viața românească. Acel „numerus clausus” era o problemă de viață și de moarte pentru însuși Statul român. Mîntea luminată a lui Ion I. Moța, cuprindea realitatea în ansamblul ei. Lupta studențimii trebuia să devină lupta întregii națiuni.

Aceste rânduri nu vor putea însă nici măcar schița enorma contribuție a lui Ionel Moța și rolul ce l-a jucat marșal de mai târziu în viața studențească a Clujului.

Încă de-atunci studenții ardeleni erau legat soarta de soarta sa. Iar el, de- altul nostru, nu ne-a uitat niciodată în luptă sau în închisoare. Mărturie de- spre dragostea sa săteia înaintea prigoanei celei mari, la câmpul din ma- ginea Clujului, o cutie sculptată în lemn, trimisă de Moța din închisoarea Văcărești în 1924.

De-atunci Clujul l-a primit de două ori pe Moța: triumfător, sărbătorit cu flori în 1924 și cu genunchii plecați cu pietate și jale în Februarie 1937, când martirul se „ntoroca, sunt patri ai de-atunci, mergînd cu fratele său Marin, pe drumul veșnic.

Ochii celor ce-au avut fericierea să- vadă în 1924, cu flori în brațe, cu frun- tea luminată de soare și împodobită de zămbet, s'au descoperit deasupra în fața celei mai mari jertfe ce o purta la Legionea, în gara Clujului, Clujul lui Ionel Moța.

De-atunci și până azi studenții Ar- dealului îl primesc pe Ionel Moța, em- inență, în fiecare ceașcă al vieții lor, și-l vor primi până când sufletul de român se va închina Domnului pe pământ străvechi.

Cu aceste gânduri se închină Moța, „Arhanghel și Munte” și-și alina omagiul lor, studenții Ardealului.

George Tărcu
Președinte al Societății
studenților în Drept

Majadahonda

Mucenic

Jertfa dela Majadahonda

Vasile Marin

Români.

Urmasii cu sfințenie gândurile pe care ni le-a lăsat vicaenul comandă: legionar, mucenic Vasile Marin.

Toți tinerii din țara aceasta să știe că urmând calea credinței martirilor vor birui și vor învia cu neamul lor în contra tuturor asupritorilor, uneltirilor și loviturilor.

Impărtășiiți cu sfânta jertfă de sânge a lui Vasile Marin, să stăm drepti și gata de a ne da sângele nostru în fața asupritorilor cari ni-l cer. Credința legionară va înflori mai rădă și mai biruitoare cu fiecare strop de sânge mai mult pe care-l vom da senini și cu suflul plin de bucurie. Până când neamul biruit prin Legiune va învia și va condama pentru veșnicie pe toți călăii noștri.

Așa dar sângele martirilor împarte o lume în două: cel ce vor primi osândă și blestemul veșniciei, și cel ce măine vor birui în slava și binecuvântarea neamului lor.

CORNELIU Z. CODREANU

20 Februarie, 1937.

Vasile Marin a căzut sub zidurile Madridului, alături oot la oot cu Ion Moța, în fața aceluiași dusman. Dar a căzut altfel decât Ion Moța. Nu mai bine, nu mai puțin bine; ci: altfel.

Ion Moța s'a dus să moară. Coborise adânc în el încredințarea că mântuirea neamului nostru are nevoie de jertfa patetică a ființei lui trupestă; și a plecat într-o transfigurată hotărâre; nu ca să lupte; nu ca să învingă luptând; ci pentru ca, cu moartea lui, să calce moartea noastră. Dacă Moța s'ar fi întors nevătmănat din războiu, bucuria omenescă a noastră, a celor cari-l-am cunoscut ar fi stat alături de îndoiala lui Moța, care se va fi gândit că, pentru păcatele cuiva, Dumnezeu i-a refuzat jertfa. Ori cât de groznic ar fi omenește gândul acesta, eu sunt astăzi încredințat că pentru mântuirea nației noastre, Dumnezeu trebuia să accepte jertfa lui Moța, așa după cum, pentru mântuirea neamului omeneș, a acceptat jertfa mielului.

Vasile Marin se putea însă să nu

de NAE IONESCU
moară. El s'a dus acolo ca să stea în fața dusmanului credințelor lui, ca să lupte cu el. Să-l învingă! Da, dacă se poate. Dar victoria asta nu era necesară. Necessară în fața lui Marin era numai prezența lui acolo, prezență în care moartea era un risc, dar nu o necesitate. De sigur, când a plecat dintr-o ai lui, pădărea de sine era atât de desăvârșită, încât el se gândea tot așa de puțin la întoarcere cât și la moarte; viața lui, sau moartea lui nu-l mai priveau pe el personal; de îndată ce principalul nu era moartea lui sau scăparea dela moarte, — ci depunerea unei mărturii pentru credința lui, cu orice preț. Noi știm însă că mărturia lui ar fi fost tot așa de deplină și de rodnică, dacă el nu se întorcea neatinș; după cum deplină și rodnică e mărturia tovarășilor lui cari s'au întors.

Când deci a notărit moartea lui Vasile Marin, Dumnezeu a voit să ne certe. De aceea — durerea noastră este întunecată.

Nae Ionescu

Vasile Marin a fost o minte pătrunzătoare și un suflet în chinul căutare de sine. El n'a ajuns decât târziu de tot la soluțiile propriilor sale probleme de viață și la pacea lui interioară. Deși, în ființa lui a fost dela început atâtea eforturi dureroase. Și cauza, eu cred că stă în lipsa de acord între simțurile lui și aspirațiile înalte ale sufletului. Așa cum se întâmplă întotdeauna și cu noi, oamenii așa păcătoși, care nu ne găsim niciodată sfânta pace fizică. Dar asta ar însemna că Vasile Marin a fost un om păcătos. Da, dar nu în sensul nostru obișnuit, ci a făcut multe fapte rele și că era certat de Dumnezeu. Ci numai în sensul că era plămădit din alutal cel mai neșchimbat de mir al omului aruncat din cai. Cel care l-au cunoscut mai bine, ne spun mereu că Vasile Marin n'avea așlămpăr. Și așa era o semnificație. Că în el se întâmpla ceva fundamental. Că el are o istorie mare. Și asta n'a poate avea decât un păcătos. Căpitanul și Moța s'au fost chiar altfel. Ei n'au fost dela început cu păcat. Și până la sfârșit n'au avut o istorie. Căci totul în viața lor a fost împlinit dela început prin natura lor. Dar asta nu însemnă că Vasile Marin a fost mai puțin bun decât el. Nu — Doamne fereste! Ci numai că mai multă lege omenească în el și deci, cu mai multă parte de blestem. Și deaia, noi oamenii, trebuie să ne apropiem mai mult de el, și de ofrandele noastre omenești, și de Căpitanul și Moța mai mult ca ofrandele noastre pentru îngeri. Căci Vasile Marin ne este un alt de patetic model omeneș! El a luptat atât de crâncen, în toată viața lui, cu cărfiile și a învins. Apoi a luptat cu oamenii, și iarăși a învins. Apoi cu sine însuși, dar când a învins și aci, și aștepta ceasul împlinirii vrierii lui Dumnezeu, a mers în Spania. Acolo se întâmpla un lucru care împiedica această vrieră. Și el, care a luptat atât de mult pentru ea, a mers să mai lupte. Căci voia ca sângele lui Christos să fie spre binele tuturor oamenilor. Chiar dacă s'ar întâmpla ca el să moară. Și așa s'ar întâmpla. Într-o luptă teribilă, în care Dumnezeu a trimis și îngeri, Vasile Marin a fost julerat de moarte în plin zăcut. Vesta ne-a cuprins la București în plină iarnă și acei care strigă acum în gazele că ei sunt „buni români” și-au continuat seratele. Dar ceilalți și poporul acesta bun au simții o durere înlăunecată. A murit atât de julerător și poate că nu și-a împlinit nici visul. Desigur că nu. Dar a murit totuși împăcat cu moartea și împăcat cu Dumnezeu. Și asta este pentru noi cel mai înalt exemplu. Să mergem prin viață așa cum a mers Vasile Marin, din luptă în luptă, și la sfârșit, chiar în lupta supremă, să cădem împăcați cu Dumnezeu. Astfel seroim voinea Tatălui și-i urăm călela blestemului.

Camarazi lui de luptă, care eu mai trăiesc și ei atât de puțin, nu ne-au spus ce-a cell el în ultima vreme și ce gânduri avea. Eu m'as întreba dacă el își amplexa atunci imaginația cu iocana vieții de apoi și cu bucuriile ei. Dar nu cred că mai avea timp. Și pentru el ajungea certitudinea din ultima vreme, că este pe placul lui Dumnezeu. Ce bucurie trebuie că si-și sufletul acela dela început atât de chinuți! Și apoi a pădărit lumea, pios creștină, fără să mai aibă eu nimeni nimic. Nici chiar eu cel care l-au omorât. Iar jertfa lui a fost atât de bine primită. Și acum, căci a fost muritor în el, stă eu Căpitanul și ea Moța în cel mai de cinste loc al Nației.

(A. S. P.)

Sensul morții lui Ion Moța și Vasile Marin

Jurăm pentru Tine Căpitane
Jurăm pentru Moța — Marin
Din jertfa lor sfântă, Codrene,
Se naște al țării noastre destin
Legionar
Cântec din Bucovina

A fost un timp când gândurile și vorbele se voiau pară dăltuite în istorie, în aie sete nu unui teo pagân de sânge curat, ci păcatele neomului nostru românesc cereau ospărire, cereau mântuire pentru cei ce vor veni.

A fost un timp când le plăcea multora să ridice din umeri și să nu-și aplece urechea la glasul lumii ce nu cunoștea nici compromisul și nici teama de moarte. Și unii se întrebau înspăimântați, alții ironic: „cam ce legături au mormintele cu biruința”.

Dar iată că cel care se voia auzit, și care spunea: „Spiritul de jertfă este esențial!” își sfințise toate mărturisirile prin acea dăruire totală credinței și nădejdelor Lui pentru biruința Căpitanului.

O lună din iarna lui 1937, neamul nostru a trăit celpe cu care nu s'a mai întâlnit de mult, au fost adevărate momente de ecumenicitate românească, de înălțare și de sublimare a tot ce este omeneș sau banal. Disparuseră parca toate zăgăzuirile de până atunci și ca printr-o înțelegere tacită nu se mai murmură. Sufletele au fost afredelite, înforate, iar toate calculele și meschinăriile, s'au prăbușit, pentru ca să se ridice peste toate zădărniciile, transfigurări și să rămână în veac: El, Moța și Marin.

Au plecat să lupte departe și nu pentru ai lor; au fost neînțeleși la început, dar moartea lor pentru Crucea a fost și mai plidoitoare și a deschis drumuri de istorie.

Prin jertfa lor, s'a creat o atmosferă de sfidare a morții, de progărire a sufletului, în acest sen și logămintele dela temelie României Legionare, s'au elitorit în timp ce trupurile lor sfărâțate de schișo erau aduse spre Tară.

Ianuarie 1937, a fost un sir nefărit de dureri, de dureri care se înecau prea des în plâns. Și cu atât timpul trecea, nu a venit uitarea, ci luminarea. În sechintele noastre de caib, prin tabără, în cătune deprtate de munte sau în celulele tamiților la liotăria candelii, ce lumina doar chipul Arhanghelului — interis la „inspecție”, sufletele lor ne în-

tăreau, numele lor le chemam mai întâi să fie prezente și să plutească peste noi.

Lumea românească a întrezărit România Legionară prin El, a visat în deceptare și așteaptă dreptatea de atunci când sirurile nesfârșite de căniții verzi au zguduit Bucureștiul și când multimele ingenuanchian cutremurate în fața scrierilor lor.

Legiunea a fost fulgerată ca să i se vadă lumina și înălțimea, și dela Moța — Marin trupurile s'au învâțat și stea drepte și nefricate.

Azi încă nu se poate vorbi de jertfa lor în sine.

13 Ianuarie ne face doar să ne adunăm amintirile și zăbucimul nostru de acum 4 ani, ca să fim mai tari și trăinici în fape.

Iar vouă, dragi camarazi ai Clujului dăstător de semnale, ai Clujului „Domnul Moța”, eu nu pot în această zi de cutremurător destin, decât să vă reînprospătez jurământul de atunci:

MOTA MARIN
Jur, în fața lui Dumnezeu,
În fața Jertfei Voastre sfinte pentru
Hristos și Legiune.

Să rup din mine bucuriile pământestii,
Să mă smulg din dragostea omenească,
Și pentru Iovierea neamului meu.
În orice clipă.

Să stăn gata de moarte. Jur!

Iar tie student la Universității Daciei Seroiare, sau cărturar „de treabă”, care mai porți nedumeriri și îndoeli în suflet, îți mărturisesc prin fața și scris cins suntem.

Astea ne sunt râmăle și credințele și dela „ei” venim la 13 Ianuarie să luăm lumină și binecuvântare pentru măine, pentru măine al nostru, al Clujului și Ardealului legionar întregit.

Trăiască Legiunea și Căpitanul
Grigore Anrelescu
șeful Centrului Studențesc legionar
al Ardealului

SIMPLE AMINTIRI

(Urmare din pag. 1)

ca să mi se înmăneze decretul de numire ca secretar de presă la Legația din Varșovia. Cine mă întâmpină cu binețe și veselie este Vasile Marin, care avea un rost tocmal la sub-secretariatul propagandă. Mă ia de o parte și-mi spune, în franțuzește, că ardealul care a fost numit și el într-o misiune similară la Madrid ne va compromite fara. Lucru care s'a adevărat.

Vasile Marin era un realist lucid, și jertfa sa din Spania e cu atât mai mărească alături de a vizionarului ardelean Ionel Moța, al cărui portret în străea țărănești îi redă perfect fiziologia morală de erou din tulpina lui Avram Iancu.

Tot așa de bine ca pe cei doi cru-

ciați valahi în țara iberică am cunoscut pe Alexandru Cănuțino, care a venit la Legația noastră din Haga sau din Copenhaga. De prince care, în abuziva nobilime poloneză de prinți, conți, uicoști și iarăși conți, el ne era mândria națională a noastră, a celorlăți membri ai Legației, prestând o veritabilă nobilte de sânge, iar un decretala, ca și la noi pe vremea Regulamentului organic. Prințul nostru autentic ne răbuna pur și simpla.

La moartea tatălui său s'ar retras din diplomație și, înapoiindu-se acasă, s'a pus sub comanda Căpitanului la col cu Moța și Marin.

De dincolo de mormânt el ne veghează. Dar lăina e prea de nepătruns ca să nu mă oprec.

Radu Drăgnea

Vremurile eer oameni întregi, cu patima jertfei, îmbibați de crez, forțați din oțelul temerității: generație de crez și faptă, dinamică; cer oameni cari nu dibușe în preajma marilor hotărâri, ci realizează direct s' din plin; cari nu băgăuse, idealuri streine de sufletul nației acestuia și nici nu milităază proste potrivit intereseelor el.

Și pe oamenii acestia, nu-i poate da decât generația noastră.
„Crez de generație”.

VASILE MARIN

Insemnări

CULTURA FASCISTA IN INSULELE MARI EGE.

ROMA. — Școala fascistă face, în insulele italiene din Marea Egee, neconținute metode de învățământ, este sporitură profesorilor și sunt create noi grădini de copii la sate, care sunt acum în total 38 conduse de 58 de profesori dintre care 39 sunt din Metropola.

Învățământul primar, care numără 13.225 de elevi, a fost încredințat la 366 de profesori, dintre care 197 sunt din Metropola. 45 de școli serale, răspândite la sate, sunt frecventate de 1150 de elevi.

Anul acesta a fost creată școala medie unică, ale cărei cursuri sunt asigurate de către profesori trimiși special. Corpul profesional al școlilor medii superioare (liceul, gimnaziul, Institutul de Arte și Meserii și Institutul Tehnic Agrar) a fost lăsat, în ciuda războiului, intact.

Pentru studenții chemați sub arme, au fost instituite sesiuni extraordinare de examene și învățământul a fost astfel organizat ca tinerii mobilizați să-și poată pregăti și lua licența.

În același timp au fost instituite Case de Economie pentru școlari și burse noi de studiu.

RESTAURAREA DOMULUI DIN MILANO

MILANO. — Municipiul Milanoului, în ciuda războiului, a sfârșit de curând o seamă de lucrări edilitare și de sistematizare, și a luat în studiu o serie de noi proiecte.

Paralel cu aceste lucrări a fost continuată și opera de restaurare a Domului atât în interior cât și în afară.

În timp ce se procedează la restaurarea padimentului și a decorărilor ce împodobesc bolțile, slujba divină este oficiată în fața statului scoase din nișele depe fațada templului.

Mai mult de 300 de statui care împodobesc Domul au fost puse la adăpost și alte 30 au fost înlocuite.

Lucrarea principală, care în curând va fi gata, o constituie însă turnarea porților domului. Aceste porți, la care lucrează cei mai de seamă artiști italieni, sunt în număr de patru și ele vor veni să completeze fațada celebrei catedrale. Pentru bronzul necesar turnării porților va fi nevoie de 40 de tone de material.

Cele patru mari vitralii, înfățișând scene și personaje, sunt și ele aproape gata.

SPORT

Rezultatul campionatului național de bob

SINAIA. — Ieri a avut loc în localitate a doua zi a campionatelor naționale de bobsleigh. S'au înregistrat următoarele rezultate:

Campion național bob 4 persoane: 1. Lt. Budișteanu, 5:01,02; 2. Col. Mihail Moțul 5:04,02; 3. Vulpe B.N.R. 5:05,03.

Campion național bob 2 persoane: 1. Ing. Frim I.A.R. 3:32,01; 2. Cpt. Pavlovsky; 3. Lt. Budișteanu.

Campionatul național militar bob 4 persoane: Campion Col. Mihail Moțul 3:21,01; 2. Cpt. Pavlovsky. Skeleton: 1. Vodă; 2. Stoica.

Concursurile s'au bucurat de un succes desăvârșit. Asistența cifră la peste 2500 spectatori, a ovaționat îndelung câștigătorii probelor. După defășurare, s'au împărțit trofee și premiile.

FORMAȚIA ECHEPII NAȚIONALE DE BOB

SINAIA 13. — Echipa națională de bobsleigh, care ne va reprezenta la campionatele europene dela Innsbruck, a fost alcătuită după terminarea campionatului național, ast-

Comunicarea oficială a morții eroilor dela Majadahonda

Comunicarea oficială asupra morții lui Ionel Moța și Vasile Marin purtând data de 19 Ianuarie 1937, adresată Căpitanului, are următorul text rezumat:

„Distinsul meu domn,

„Am onoare a vă comunica cu cele mai bune sentimente moartea pe câmpul de luptă a ofițerilor români Ion I. Moța și Vasile Marin, care și rănirea lui Bănică Dobro și a lui Nicolae Totu.

„În numele generalisimului Franco și al meu propriu, am onoare a

vă prezenta cele mai călduroase omagii ale noastre, pentru conștientă admirabilă și eroică a acestor ofițeri români, care au înălțat atât de sus valoarea și prestigiul nobilului vostru popor.

„Exceleța Sa generalisimul Franco mă însărcinează a vă prezenta Înalta Sa considerație și simpatie”.

Această scrisoare poartă semnătura d-lui I. A. de Sangronis, șeful de cabinet al generalisimului Franco.

Centrul Studențesc „Petru Maior” comemorează astăzi pe Ionel Moța

SIBIU, 13. — Centrul studențesc „Petru Maior” al Ardealului comemorează azi, 13 Ianuarie 1941, patru ani dela moartea fostului său președinte Ion I. Moța, căzut pentru cruce împreună cu fratele său Vasile Marin, în Spania, la Majadahonda.

Comemorarea de azi după amiază se va face după următorul program stabilit dinainte:

La orele 16.45 (momentul jertfei supreme) pomenirea creștinească în catedrala metropolitană;

La orele 20.30 omagiul studenților

din Ardeal adus în sala teatrului Municipal;

Moța Marin (Corul studenților legionari);

Cuvânt de deschidere: Gh. Voronica, președintele Cercului studențesc „Petru Maior”;

Majadahonda (corul studenților legionari);

„Ion I. Moța în veșnica românească”. Conefrința rostită de comandantul legionar Andrei C. Ionescu;

Arhanghel purtător de cruce (corul studenților legionari).

În jurul proiectului Roosevelt

Lupta între izolaționiștii și intervenționiștii americani continuă cu înverșunare

Situația în comisia de politică externă a Senatului Opinia franceză asupra proiectului american

WASHINGTON, 13 (Rador). — Agenția „Stellan” transmite: Lupta între izolaționiști și intervenționiști continuă în cercurile politice și pe sălile celor două Adunări.

Intervenționiștii își intensifică propaganda lor în favoarea Angliei, însă nici opoziția nu s'a degeaba și se pregătește să apere prerogativele Congresului.

Senatorul Fish a adresat un apel către poporul american, cerându-i să

scrie senatorilor și membrilor Congresului, îndemnându-i să voteze împotriva oricărui proiect capabil să răscă Statele Unite în război.

Președintele Roosevelt va rămâne la Hyde Park timp de trei zile în scopul de a se odihni mai înainte de a se fi înapoiat la Washington unde va relua conducerea luptei contra adversarilor intervenției.

WASHINGTON, 13 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas” scrie că guvernul american ar putea să conțeze pe o majoritate favorabilă în sânul comisiei de politică externă a Senatului.

Opt membri ai acestei comisii sunt dispuși să acorde d-lui Roosevelt depline puteri. Patru membri ai comisiei au declarat că deocamdată nu s'a format încă o părere definitivă. Nu se cunoșc încă părerile restului de cinci membri, însă trei dintre aceștia sunt cunoscuți ca fiind partizani ai proiectului întocmit de Președintele Roosevelt.

Pe de altă parte, senatorul George președintele comisiei de politică externă a Senatului, a declarat că proiectul întocmit va fi cu siguranță amendat nu mai în ce privește garanțiile ce urmează a fi date de cel care se imprimută. D-sa recunoaște că textul prezentat de guvern nu este tocmai precis în privința valorii garanțiilor ce vor cere.

Blănăria

»Margareta«

Sibiu, Str. Reg. Mihai I, No. 23 se efectuează tot felul de lucrări aparținătoare branșei și reparățiuni

Se primesc blănuri pentru păstrare peste vară

CALENDAR

Luni, 13 Ianuarie 1941

Ortodox: Sf. muc. Emil și Strahința; Catolic: Sf. Iarlu; Protestant: Biserica Soarelui răsare la: 6:06; Soarele apune la: 16:13; Zile trecute: 13; Zile rămase: 352.

ISTORIE LEGIONARĂ: La 13 Ianuarie 1937 Marea Jertfă legionară. Înscris în istorie prin moartea eroică a lui Ion I. Moța și Vasile Marin în fața frontului naționalist din Spania, la Majadahonda.

— În aceeași zi a aceluiași an Octavian înaintea gradul de Comandant al Bunei Vestiri pe Constantin Necu Nicolae, Doru Belimace și Ion Caracica.

— La 13 Ianuarie 1938 prin ordinea Căpitanului se înființează Corpul de glorie Moța-Marin. Deviza acestui corp este „gata de moarte” și din el s'au stat și încheiat în lagărul dela Miercurea Ciucului, pe termen de 1 an.

— La 15 Ianuarie 1939, după ce fusese pus în libertate la 19 Decembrie 1939, prof. Nae Ionescu este iarăși arestat și închis în lagărul dela Miercurea Ciucului, pe termen de 1 an.

RADIO

Marți 14 Ianuarie 1941

18.30: Ora. Muzică de cameră (discuri).

19.00: Cronica săptămânală de Constantin Rălescu.

19.15: Dorința unui abonat. F. Schumann: Concertul în minor op. 54.

19.45: Serviciul de știri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: D-na Gabriela Lupanceanu.

20.40: Concert brandemburghез fa major de Bach (discuri).

21.00: Ora Italiei.

22.00: Radio-jurnal; Sport.

22.20: Muzică simfonică (discuri).

1. — Bach: Preludiu în si minor.

2. — Richard Strauss: Moarte și Tranzfigurare. 3. — Bach: Tocala și Fug în re minor.

23.00: Jurnalul pentru străinătate în limbile: germană, italiană și franceză.

Miercuri 15 Ianuarie 1941

7.00: Ora dimineții. Radio-jurnal; Muzică (discuri). Știri curioase.

13.15: Ora: Cota apelor Dunării și a barierei Sulina; Informații artistice și sportive.

13.30: Muzică ușoară instrumentală (discuri).

13.50: Serviciul de știri germane.

14.00: Jazz la două bane (discuri).

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Cântec și romanțe pentru neșii: Ioana Radu voce, acompaniat de laraf.

15.00: Jurnal cultural.

18.30: Ora; Muzică de balet (discuri). Chopin: Silfidele; Smetana: „Mircasa Vădută”.

19.00: Poșta tehnică.

19.15: Muzică exotica (discuri).

19.25: Piese lirice de Grieg între prelate de Const. Silverstri (plăci).

19.45: Serviciul de știri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Compozitori bucovineni: Setaletul vocal „Cotroceni” cond. de Peiu.

20.45: Satul legionar de Traian Băneș, Secretar General la Min. Educației.

21.00: Concert simfonic dat de Orchestra Radio dirijată de Constantin Ionescu. 1. — Beethoven: Uvertura „Coriolan”. 2. — Lalo: Tema cu variații și Iarmarocul. 3. — Borodin: Dansuri poloviene din Prințul Igor.

22.00: Radio-jurnal (III); Sport.

22.20: Continuarea concertului simfonic: Rimsky-Korsakov: Simfonia în limbile: germană, italiană și engleză.

»ÎNĂLTAREA« ECONOMICĂ

Românizarea întreprinderilor

Măsurile luate de pătura conducătoare, pentru românizarea vieții comerciale și industriale au un deosebit efort în opinia noastră publică.

S'a vorbit în trecut suficient de mult despre naționalizarea tuturor ramurilor de producție, fără să se fi făcut ceva.

Credem că nu se simte nevoia de a comenta eficacitatea dispozitiilor luate în ultima vreme în această materie. Lucrurile se văd; se trăiesc.

Le simt și oamenii de rea credință. Desigur, încă suntem la început. Prin muncă, pricepere și cu un elan care nu poate fi zgâzuit de nicio furtună, se va câștiga, metru cu metru pătârl din tot ceea ce fost până ieri străinătate.

De data aceasta, ne oprim asupra unui fapt de o covârșitoare semnificație în opera de românizare a instituțiilor și întreprinderilor comerciale.

Este vorba de „Societatea Română de Telefoane”. Importanța acestei societăți din punct de vedere tehnic, public și național este evidentă. Dar, ea nu era românească. Din capitalul social de 1.650.000.000 lei, suma de 1.100.000.000 lei era deținută de un consorțiu străin și numai 550 milioane era subscrisă din partea noastră. Beneficiile societății erau imense. Din ele se înfruptau și oțiva „omeni ai zilei”, membri ai consiliului de administrație.

În urma încheierii unui acord cu grupul deținator al majorității acțiunilor, s'a nimit un contract oneros și extrem de păgubitor economiei naționale.

Acosta, pe lângă faptul, că s'a naționalizat capitalul unei întreprinderi de primă importanță. Și se impune a fi subliniat faptul că tranzacția s'a făcut în condiții a-vantajose, la care în trecut nu s'ar fi putut ajunge.

Românizarea societății de telefoane va aduce un nou ritm activității acestei societăți, în sensul că se va ține, mai întâiu seama de interesele generale și mai puțin de interesele de câștig, evitându-se cu desăvârșire preocupările din trecut, de a se realiza un beneficiu cât mai mare, chiar în dauna intereselor colective. Și, aci, intervine marea problemă a românizării marelui comerț și industriei, ca un factor de dreptate și cinste. Nu se poate admite ca anumite societăți comerciale să spolieze publicul consumator, prin prețuri exorbitante și fără nicio frână poței de câștig. Era chiar imoral ca o mână de beneficiari să profite într-o măsură nelămurită de anumite avantaje bănești, dobândite prin lipsa de omensie și prin fraudă.

Comerțul și industria sunt foarte rentabile izvoare de venit, dar nu pot fi mijloace de jefuire a cetățenilor, sub eticheta unor firme, a căror singur scop este îmbogățirea rapidă.

Prin românizarea întreprinderilor se înregistrează nu numai naționalizarea capitalului și a personalului, dar se introduce în toate ramurile de activitate o atmosferă de onestitate. Se va infiltra, astfel, în rândurile marelui public, pentru clasa comercianților și industriașilor.

Se știe, că în trecut omul se apropia de comerțiant și industriaș cu frica în sân; nu cumva se fi îngelat. Fieța de câștig era atât de nemăsurată încât era un inamic public. Ea va fi înlocuită cu un venit proporțional cu munca și dreptul pe care îl dă capitalul vărsat și inve-

stițiile făcute. Se va stabili un rațional și echilibrat aranjament al zărilor de tot felul și consumatorii vor avea nu numai încredere dar și stimă pentru producători.

În cazul societății de telefoane, se vor pune în funcție și exploatarea unei linii, care deși nu prezintă rentabilitate, sunt de mare interes național. Societatea se va aproviziona cu material din Germania și va începe o serie de lucrări pentru înmănușirea liniilor telefonice.

Deși, în cazul concret al societății de telefoane, se înregistrează numeroase avantaje practice și de interes obșteșc. Avantajii similare se înregistrează cu priceful românizării oricărei întreprinderi.

Mintea și munca românească intră în comerț și industrie, nu ca simple forme de prezență, alicu o notă de consolidare și prestigiu elementelor românești capabile, dar

neglijate sau peroratecate prin indolență sau o părere nefondată.

Eram obiceinuți ca în majoritatea cazurilor să vedem români folosiți de paravan oamenilor de afaceri. Să profite oeva fără muncă; doar prin prezența numelui și prin facerea unor intervenții, fără să se gândească, să săvârșese o crimă împotriva intereselor nației. Deci erau simple jucării în mâna finanșei judeșce. Dar, domniiăștia se cunosc. Și apoi, mai avem o categorie de români. Aceștia, așrați, în posturi umile de mici funcționari sau oameni de serviciu. Deci, în ambele cazuri erau numai oameni de serviciu. Deci, în ambele cazuri erau numai slugi. Spre deosebire că prima categorie era trădătoare și parazițară.

Românizarea întreprinderilor este pentru noi o problemă de viață. Este o mare bătălie. Și vom merge din cuocire în cuocire.

Prelungirea termenelor de negociere a devizelor

— Dispozițiile noului decret-lege —

Prin decret lege, termenele de negociere a tuturor categoriilor de devize lășate la libera negociere și expirate, sau care vor expira, s'au prelungit până la 15 Februarie 1941 inclusiv.

Oficiul devizelor negociabile se desășinează la 1 Ianuarie 1941.

Băncile autorizate rămân creditoare la Banca Națională a României cu devizele ce au fost lășate la libera negociere, în afară de cele provenind din cotele de 20% și 40% Anglia și care n'au fost preluate de Banca Națională a României până la publicarea prezentului decret-lege.

Băncile autorizate posedoare de devize din categoriile prevăzute mai sus, din putea să le vândă până la data de 15 Februarie 1941, fie altor bănci autorizate, fie clientilor lor, fără validarea operațiunilor de către Oficiul devizelor negociabile.

Banca națională a României va putea efectua înăuntrul acestui termen operațiuni de negociere a dev-

zilor indiferent de proveniența acestora.

Banca Națională a României și băncile autorizate vor putea vinde aceste devize numai posesorilor de autorizațiuni de plată valabile, eliberate de Direcțiunea reglementării plăților din Ministerul Economiei Naționale.

Băncile autorizate vor anunța zilnic Băncii Naționale a României vânzările de devize negociabile efectuate de ele. Această enunțare se va face prin dispozițiunile de plată eliberate de băncile autorizate, pe baza cărora ele vor fi debitate la conturile ce le-au fost deschise.

Devizele negociabile cu excepția celor provenind din cotele de 20% și 40% Anglia, care nu au putut fi vândute până la 15 Februarie 1941, vor putea fi preluate de Banca Națională a României în calitate de sa mandatată a Statului, la cursul oficial plus prima legală.

INFIINȚAREA Creditului Național Miner

I. „Banca întreprinderilor Auriere și Miniere”. S. A., cu sediul în București, a fost transformată, în „Creditul Național Miner”. S. A. București.

II. Legea de organizare și statutele Băncii întreprinderilor Auriere și Miniere, devin legea și statutele „Creditului Național Miner”. S. A., cu modificări prevăzute mai jos.

III. Consiliul de administrație al Creditului Național Miner, se compune din 7 membri dintre cari: 4 membri numiți prin decret, la propunerea Ministerului Economiei Naționale din care unul ca președinte.

Un membru delegat la Banca Națională a României.

2 membri aleși de adunarea generală pe termen de 4 ani.

Până la prima adunare generală acesti membri vor fi numiți tot prin decret la propunerea Ministerului Economiei Naționale.

Comitetul de cenzori se va compune din trei membri și anume:

Un membru, delegat de Banca Națională a României.

Un membru, numit prin decret la propunerea Ministerului Economiei Naționale.

Un membru ales de adunarea generală.

NOUL CONSILIU

În Consiliul de administrație al Creditului Național Miner. S. A., au fost numiți pe termen de 4 ani d-nii:

- Radu Porciocă, președinte.
- Ing. Ioan Flogorcu, membru.
- Ing. Ioan Foltade, membru.
- Ing. Mihail Postolache, membru.

Pentru cea două locuri din Consiliul de administrație ce urmează a fi completate prin alegerea adunării generale și până la acea alegere, au fost numiți d-nii:

- Avocat Ioan Negru.
- Avocat Ioan Marinescu.
- În calitate de membru al Comitetului de cenzori al „Creditului Național Miner”, S. A., a fost numit d-l Iile Vlădescu.

La Torino, în cadrul unui congres se va discuta orientarea economiei în Europa fascistă

TORINO, 13 (1941). — Azi începe la Torino, în „aula magna” a Facultății de economie și comerț, Congresul național al cercetărilor în domeniul economiei și al studiilor sociale. Acest congres este autorizat de către secretariatul general al C.I.V.P. (Institutul Universitar Fascist) și va trata despre „orientarea economiei în Europa fascistă”. Vor fi discutate următoarele cinci teme: 1. principiile recăldirii economice; 2. creșterea spațiilor vitale; 3. răspândirea corporatismului; 4. perspective monetare și finanșiare; 5. felurile sociale ale recăldirii economice.

Știri economice

COMUNICATUL COMANDAMENTULUI LEGIONAR AL MATERILOR PRIME

Șefii de centre județene ale materiilor prime care au fost vechii pregătiți pentru a fi expediați, vor face cereri de vagoane și vor comunica telefonic Comandamentul Legionar al Materiilor Prime:

1. Stația de încărcare unde s'a depus cererea; 2. Numărul vagoanelor cerute. Aceste date sunt necesare pentru a obține dela CFR vagoanele pentru efectuarea transportului.

— Dispozițiunile în vigoare privitoare la reducerea de 50 la sută a taxelor de import caentele la importarea unor mărfuri agricole, necesare dezvoltării și îmbunătățirii agriculturii țării, au fost preluate până la 1 Decembrie 1941.

— Ministerul Economiei Naționale face cunoscut că acțiunile petroliferelor depuse spre vizare în cursul lunilor Iulie, August și Septembrie se mai liberează până la 20 Ianuarie 1941. Deasemenea Ministerul Economiei Naționale face cunoscut depunitorilor Naționale france ca acțiunile lor au fost trimise prin oficiile P. T. T. respective de unde le vor putea ridica.

— D-l Ion Cengher, secretar general al ministerului de finanțe, a fost numit președintele comisiei pentru propuneri de numiri, înalțării și transferării a personalului din ministerul de finanțelor, în locul d-lui G. Bădea, demisionar.

— Ministerul coordonării a fixat următoarele prețuri maxime de cumpărare a caucului vechiu dela deținatorii de caucule vechi și anume: camere vechi 40 lei pe kg; șape 20 lei pe kg; anvelope vechi, întregi 15 lei pe kg; bucăți de anvelope cu până la 10 lei kg.

— Până la 1 Ianuarie 1941, ministerul coordonării a fixat următoarele prețuri la șroturi și 7,75 lei per kg. Pentru șroturile oleaginoase 10,75 lei per kg. Aceste prețuri se înțeleg franco vagon la stația de încărcare a fabricii inclusiv impozitul de calitate de afaceri pentru marfa de calitate obișnuită cu următorul conținut în proteină brută, în sus, pentru turtă 45 la sută. Prețurile sunt fixe și obligatorii pentru toată țara.

— D-nii Florea Andrășcu și Constantin Stănescu, directorul și șeful directorului contabilității ministerului economiei naționale au fost puși la dispoziția ministerului. D-nii Rada C. Vasile și D. Teodorescu au fost delegați a îndeplini funcțiile de mai sus.

— Printr-o decizie a ministerului nunciul, d-l Roșu Atanase, licențiat al Academiei Comerciale, a fost numit director la Banca Comercială Poimână.

Știri din Hunedoara

Legionare. — Camaradul Popescu Cornel, invățător-revizor din comuna Crișeni, a fost numit șef de placă în locul camaradului Preot Băila Augustin. — Camaradul Cristea Emil din loc. a fost numit șef de garzi în locul camaradului Dragoviciu Ioan.

Statistică. — La oficiul stării civile din loc. în cursul anului 1940 s-au înregistrat următoarele date: nașteri 92; morți 97; căsătorii 49; divorțuri 8; schimbări de confesiuni 17 dintre care: treceri la confesiunea ortodoxă 13, la greco-catolică 1, la romano-catolică 1, la protestantă 1 și la baptistă 1. — La judecătoria de pace mixtă Hunedoara, de sub conducerea d-lui judecător Lazaroniu Petre, în cursul anului 1940, s-au înregistrat 4032 cauze, dintre care: acțiuni 368, cereri pentru emiterea unui mandat de plată 54, cazuri de moarte 543, cauze de execuție silită 95, cereri pentru constatarea morții prezumate 2, cauze penale 467, delictes silvice 1688, și alte cauze 815.

La scopia cârților funciare s-au înregistrat în cursul anului trecut 2087 cauze.

Hoși arestați. — Zilele trecute, d. Băcila Iosif din loc. a reclamat poliției, că autori necunoscuți s-au introdus în noaptea de 6 spre 7 l. e. în localul botegei d-săle situată în Piața Libertății prin forțarea unui geam, de unde au furat mai multe obiecte, printre care o mare cantitate de tutun și țigări.

Poliția locală, luând act de cele reclamate, a început imediat cercetările sub conducerea camaradului comisar Ghișoiu, care în scurt timp a reușit să identifice și să aresteze pe răufăcătorii, în persoana calfei de brutar Sturcer Ioan din loc. Numitul, cu actele dresate a fost înaintat parchetului.

— La începutul lunii Decembrie 1940, d. Timar Nicolae zis Potorancă din Hunedoara, a reclamat poliției locale, că autori necunoscuți au furat în lipsa lui și a familiei de acasă, dintr-un cuțiar, suma de 490.000 lei. După îndelungate cercetări, poliția a reușit să identifice și să aresteze pe indivizii Ember Alexandru și Pop Vasile, ambii din Sinaia, ca autori furului.

Numiții cu actele dresate au fost înaintați parchetului.

Sinuciderea unui tânăr din Sibiu

Teri dimineață s'a consumat în orașul nostru o impresionantă sinucidere, în următoarele împrejurări:

Tânărul Vasile Severin de 20 ani, originar din Râșninar, domiciliat în localitate, str. Regina Maria, era de multă vreme în relații sentimentale cu o elevă de liceu, care locuia în aceeași curte.

Cum în ultima vreme, eleva a început a refuza să mai stea de vorbă cu tânărul îndrăgostit, acesta a închiriat încă de aseară o cameră la hotelul Union din str. Mitropoliei, iar în zori zilei și-a tras un foce de revolver în tâmplă dreaptă, murind pe loc. Sinucidășul a lăsat o scrisoare pe masa din cameră, iar lângă ea fotografia iubitei.

Spectacole

CINEMATOGRAFE

RIO: Sâmbătă la orele 5, 7 și 9: Duminică la 3, 5, 7 și 9: premieră pe țară a celui mai mare film al anului 1941: „Omul invizibil” cu Vincent Price, Nan Grey, Sir Cedric Hardwicke.

APOLLO: Presintă în premieră, mult asteptata Capod'opere germană a casei Terra: „Evreul Sărac”. Cea mai grandioasă realizare din timpurile noastre. Jurnal Românesc și Ufa.

CORSO: Presintă astăzi esopodopera casei „Tobis”: Fata dela munte, un roman de dragoste în superbul cadru al montilor Tirolezi. Cel mai nou jurnal Ufa.

JUSTIȚIA DIN ARDEAL ȘI D. GENERAL ANTONESCU

De Sf. Ion d-l Dr. Ioan Papp, primul președinte al Curții de apel Cluj-Sibiu, a expediat d-lui general Ion Antonescu, conducătorul statului român și președintele consiliului de miniștri, următoarea telegramă:

Cu prilejul zilei onomastice care purtati numele înaintea mergătorului lui Ioan, botezătorul Mântuitorului lumii Vă rog să primiți urările de bine omăgiile devotate ale magistraților și funcționarilor de grefe ai Curții de apel din Clujul evacuat, refugiați la Sibiu, cum și ale celorlalți colegi ai noștri prizonieri de aceeaș soartă și refugiați aci. Vă mulțumim din suflet pentru reintegrarea tribunalelor istorice românești dela Hateg, Zarand și Abrud, desființate pe vremuri de Unguri cerându-Vă protecția pentru ele și pe viitor. Dumnezeu să Vă ajute să puteți realiza curând dreptatea integrală a neamului românesc rugându-Vă să binevoiți a

sprijini cu hotărârea ce Vă caracterizează și dreptatea dreaptă a slujitorilor dreptății între ei și pe a celor refugiați, cari Vă asigură de întregul lor devotament. Să trăiți la mulți ani.

IOAN PAPP

primul președinte al Curții de apel Sibiu-Cluj.

D-l general Antonescu, a răspuns prin următoarea telegramă:

Mulțumesc d-ilor magistrați și funcționari ai Curții de apel din Clujul evacuat pentru sentimentele patriotice și urările exprimate prin telegrama d-v. Inimosa d-v. telegramă o socotesc semnul devotamentului deplin al magistraților de toate gradele și a personalului judecătoresc din Transilvania închinată ideii de renaștere a patriei pe baze noi și strălucite și nădejdele noastre de mâine.

General Antonescu

MANIFESTAȚIE LEGIONARA la Alba-Iulia

ALBA IULIA, 13. — În seara zilei de 6 Ianuarie 1941 la orele 21, a avut loc în sala teatrului „Carageale” reprezentația piesei „Vremuri de renaștere” scrisă de Corneliu Georgescu Cdt. legionar al Bunei Vestiri, interpretată, cu desăvârșit succes artistic, de legionarii garnizoanei Sebes-Alba. Rizulu Ilie, șeful plasei Sebeș, D-șoara Maria Farcaș, cam. Diasoveneanu Ioan, Zaharia Pecău, Dr. Aurel Bojita, Berescu Ioan, Petruscu Tănase, Aurel Cătețina, Farcaș Nicolae, Popa Ioan, Ursu Petre, Plitea Vasile, Besoi Nicolae Radu, Iherle Ieromin și Chirocă Petre.

Înca dela orele 20, sala a fost arhiplină cu un public numeros, de toate categoriile sociale, care a finit să vadă toată lupta, tot eroismul și tot sacrificiul de cari a fost capabil tineretul verde al țării timp de 22 de ani pentru descătușarea neamului din mâinile trădătorilor și al jidovilor.

Printre public s'a remarcat prezența domnilor Grigore Baciu prefectul județului, Paștu Petru șeful organizației legionare județene, profesor Mărza Ilie șeful colportajului, Berzumbiu, Chiulea etc.

Venitul net realizat, a fost destinat „Ajutorului legionar” din garnizoana Alba Iulia.

Cu toate că această minunată piesă nu a fost interpretată de personalu din trupa vremii teatrului recunoscut, publicul participant la reprezentație a avut satisfacția să constate la tinerii legionari ai garnizoanei Sebes-Alba deosebit talent, o prodigioasă putere de muncă și un suflet urias.

Acești tineri, ei însăși eroi ai vremurilor de renaștere din ultima vreme

au făcut, din relațiile lor o adâncă revelație de adevărată epopee națională și un îndrăzneț drum spre culmile supremelor sacrificii pentru dreptatea și izbăvirea neamului.

Cam. Rizolu care a interpretat pe Ștefan Dascăl condamnă la temniță pentru insultele aduse prefectului trădător de neam și pentru faptul că a răsvărit poporul chinuți și înșelăți contra mișcelor și jidovilor, a avut atâta armonie în gesturi atâta suflet și atâta talent încât a smuls aplauzele și admirația celor prezenți în sală.

Deasemenea cam. Zaharia Pecău care a interpretat pe jidovul Herșcu, d-șoara Maria Farcaș și Dr. Aurel Bojita care a jucat rolul prefectului trădător, au dat dovadă de o perseverență în adaptarea scenică și de o pricepere și artă deosebită, în teatru.

Piesa eroului legionar Corneliu Georgescu în ansamblul ei este o iconă vie a vremurilor apuse în care mișelia și trădarea conducătorilor care lucrau mâna la mâna cu ploșnișii jidacii pentru exterminarea vizionarilor naționaliști, cari luptau cu sacrificiul vieții lor pentru întronarea dreptății, a umanității și a credinței în Dumnezeu.

Toată lupta, tot sacrificiul, tot șubucimul și toată furtuna care s'a abătut asupra acestui neam, sunt redate atât de plastic și cu atâta realism în piesa „Vremuri de renaștere” încât reprezentația ei în fiecare sat și în fiecare oraș al țării este necesară, pentru a se cunoaște de cât măr mult prețul biruinței care luminează azi țara binecuvântată a Căpitanului.

Aprovizionarea țării cu cereale și articole alimentare

Ministerul Coordonării și Statul Major Economic a fost autorizat a încredința Institutului Național al Cooperăției mandatul de aprovizionarea țării cu cereale, leguminoase, cartofi, ceapă și alte articole alimentare. Condițiunile acestui mandat vor fi la fel cu cele cuprinse în convențiunea similară privitoare la operațiunea de valorificare a cerealelor din recolta anului 1940, încheiată la 12 August 1940, între Ministerul Economic Național și Institutul Național al Cooperăției, înregistrată sub Nr. 58.124 din 1940, cu modificările stabilite de comun acord între Ministerul Coordonării și Institutul Național al Cooperăției.

Banca Națională a României a fost autorizată să finanțeze Institutul Na-

țional al Cooperăției pentru cumpărările ce acesta va face pe baza mandatului ce i se dă prin această lege, până la concurența sumei de 500.000.000 lei.

Ministerul finanțelor a fost autorizat a garanta față de Banca Națională a României, restituirea creditului de 500.000.000 lei, ce aceasta va deschide Institutului Național al Cooperăției, în sensul că dacă Institutul Național al Cooperăției nu va achita până la 31 Decembrie 1941, soldul debitor la Banca Națională sau creditul nu va fi reinot, acest sold va fi acoperit din Contul T. 1, aflat la Banca Națională a României, sau din oricare alt disponibil al statului aflat la Banca Națională a României.

Viața legionară la Blaj

BLAJ, 13. — În fiecare săptămână au loc în sala „Cinematografului” din localitate ședințele săptămânale ale garnizoanei Legionare sibiuane.

Înfrățiti în acelaș ideal și în aceeaș credință, muncitori și intelectuali, toate categoriile și vârstele, se străduiesc pentru a trăi împreună cu un spirit legionar căteva zile.

Deschise cu ceremonialul legișor obișnuit ședințele sunt înalțate în cuvântul totdeauna viu și prostaic al comandantului, prof. Covrig-Teodorescu, prefectul județului.

Amintiri din lagăr frânturi din bele și șapele martirilor noștri, marazi do suferință, nu sunt evitate întărinduo-ne credința și stăruința a le păși pe urme.

Sfaturi înțelepte, mustrări când e nevoie și cântece, muzică noastră cântăte vire, întregul gramul acestor ședințe, înalțate în fetele și apropiindu-le în acțiune, toate camaraderesc care o cântăte și tăria mișcării legionare.

La ședințe iau parte în număr mare și simpatizanți ai Mișcării cari caută în atmosfera curată și optimistică a Legunii, drumul și mijlocul pe care toți acei nepătați și vredni români vor trebui să meargă.

Încetul cu încetul Blajul pășește pe linia înaintașilor.

INFORMAȚIUNI

Conferința Domnului Profesor Universitar Sofronie ce urma să aibă loc Duminică 21 Ianuarie a c. la Casa Militar Civil se amână pentru Duminică 19 Ianuarie la aciaș loc (12-13).

— Administrația ziarului cauta, mel, pentru Serviciul expediției, să se priceapă la împachetarea și rulii.

— Domn cu garanții materiale morale, pretiau orice reprezentanță pentru județul Sibiu. — Informații sub Director, Administrația ziarului „Inalțarea”.

Farat de tovarășul de cameră Comerciantul Ceadaridis Nicolae, din com. Căsnădie, str. Popa 509, județ Sibiu a făcut ieri dimineață o reclamație la chestura poliției noastre, prin care arată, că în timp ce dormea noaptea într-o cameră la hotelul „Carmen” din localitate, str. Elisabeta, împreună cu individul Sain Capră, din Râșninar, i-a dispărut suma de 400 lei, și cu ea și tovarășul de cameră.

Vândător de locuri hoși Un furt a fost reclamat de d. dr. Wessing din Piața Regele Ferdinand, din cunștină căruia s'a furat în timpul nopții suma de 4500 lei. Păgubășii lui au cheie reclamația, bănuind că hoșii au fost furați de un individ, care umbla cu locuri dela Loteria Națională, spre vânzare, dar al cărui nume nu-l cunoaște.

Poliția cercetează.

Un avocat feluit în gara Vințului jos. Chestura poliției Sibiu a fost informată aseară, că d. avocat Vasile Lupu, cunoscutul frunțas legionar din Alba Iulia, în timp ce se găsea la stația Vințului de jos, i s'a furat, de geamantan, cu obiecte și îmbrăcăminte personală.

Bănuindu-se, că hoșii, s'ar fi refugiat în județul nostru, cercetările polițienești s'au îndreptat în această direcție.

Spargerea din str. Oenei-Sibiu. În noaptea indivizii necunoscuți au intrat în pivnița locuitorului Schuster Fridrich, din str. Oenei 20, de unde au furat: o cutie cu bani, în sumă de 1-2 lei, în suma totală de 600 lei, 4 sticle lichior; 4 sticle spirit și 2 sticle rachiu de țesovină.

Ultimă oră

Situația din Bulgaria

Popoarele vor suferi schimbări, fără să se țină seamă dacă le vor sau nu

Declarațiile dlui Filoff, președinte al Consiliului de miniștri

SOFIA, 13. (Rador). — Agenția telegrafică bulgară transmite:

Duminecă d. Filoff președintele consiliului de miniștri a vorbit în cel mai mare oraș bulgar dela dunăre, la Ruscio, în fața unei adunări de mai multe mii de persoane, despre politica externă și internă a țării.

Oprindu-se la începutul evăntării sale asupra războiului uriaș care amenință să cuprindă lumea întreagă, războiul având și un caracter ideologic, întrucât pune față în față două concepții diferite d-l Filoff a subliniat:

Ne aflăm azi în pragul creierii unei lumi noi, deosebită de cea actuală în care popoarele vor suferi mai mult sau mai puțin schimbări, fără a se ține seama dacă le vor sau nu.

Bulgaria face și ea parte din comunitatea europeană și iată de ce putem afirma cu drept cuvânt cu toată dorința și sentimentele noastre contrare, Bulgaria trece astăzi poate printr'unul din momentele cele mai critice ale istoriei sale.

Acest fapt impune politicii bulgare o deosebită prevedere atunci când în hotărâri și hotărâri și cel mai desăvârșit calm și sânge rece.

Deplin conștienți că lucrăm numai pentru Bulgaria și interesele bulgare, trebuie să ținem seamă nu numai de dorințele noastre, ci și de posibilitățile noastre. Subliniind apoi că parlamentul și poporul bulgar au susținut întotdeauna o politică externă unică și invariabilă, președintele consiliului de miniștri a scos în evidență că scopul principal al acestei politici este de a feri țara de un mare conflict internat. Guvernul a făcut până acum toate sforțările pentru a salva țara și în general pacea și liniștea în Balcani. Aceasta politica a fost expusă la anumite riscuri și dificultăți, cari au fost înlăturate și în cele din urmă Bulgaria o obținut rezultate bune.

D. Filoff subliniază apoi că războiul și pacea nu depind de popoarele mici: Iată de ce se impune datoria pentru toate popoarele de a fi gata să facă față oricărui eventualități. Trebuie să fim gata să apărăm interesele noastre vitale. Poporul bulgar a dat suficiente dovezi că, cu un eroism fără precedent a știut întotdeauna să lupte și să-și apere libertatea dealungul secolelor. Și în vremurile cele mai noi el a dat suficiente dovezi, că nu va sacrifica niciodată nici interesele nici libertatea sa, orice împrejurare s'ar ivi.

BULGARIA A FOST PENTRU O REVIZUIRE PE CALE PASNICĂ

Politica guvernului, a continuat d. Filoff, a fost îndreptată întotdeauna pentru revizuire, dar pe cale pasnică.

Primul ministru a arătat apoi rezultatele acestei politici. Retrocedarea Dobrogei de Sud, grație meditației amicale a puterilor Axei și a

probării și sprijinului moral al Uniunii Sovietice, care a acționat întotdeauna, în asemenea împrejurări, de acord cu Germania. Pe această cale pașnică poporul bulgar ar vrea să vadă reparate și alte nedreptăți comise față de el.

Mai departe — primul ministru a expus liniile principale ale politicii interne ale guvernului și a subliniat că guvernul a putut stabili ordinea liniștea și uniunea, și că el va fi necruțător față de toți acei cari vor încerca să le tulbure.

În acest scop a fost votată și legea pentru apărarea națiunii.

Vorbind de formula de guvernământ din diferite țări, d. Filoff a accentuat că diferitele regimuri din

celelalte state europene oricât de bune ar fi pentru interesele și structura economică a acestora, nu convin condițiilor din Bulgaria și nu pot fi transplantate.

Nu vom imita pe ceilalți, ei vom căuta să creem ceea ce răspunde condițiilor dela noi, tradițiilor noastre istorice, particularităților bulgare și structurilor noastre economice.

S'a ocupat apoi, pe larg, de succesul pe care guvernul l-a obținut în domeniul economic, financiar și social. Dea a terminat referindu-se la pregătirea armatei bulgare care a avut în trecut o istorie glorioasă. Terminând cu cuvintele: Poporul bulgar poate fi mândru de armata sa.

SPANIA reactualizează problema Tangerului

MADRID, 13. (Rador). — Agenția „Stelani” transmite: Serrano Suner ministrul afacerilor străine a rostit o cuvântare cu prilejul începerii lucrărilor Consiliului Superior al Falangii Feminine.

După ce a vorbit de diferite probleme de politică internă d-l Serrano Suner a afirmat că Spania are nevoie de pâine și materii prime și că dacă ele îi vor fi refuzate, poporul spaniol este dispus la toate riscurile.

D-sa a declarat că Spania urmă-

rește cu atenție actuala dramă europeană, cu certitudinea că noua ordine va da fiecărui popor locul ce îi se cuvine. D-sa a reamintit apoi hotărârea luată cu privire la Tanger și crearea Consiliului Imperiului Spaniol, care trebuie să creeze o conștiință unitară a tuturor popoarelor ce formează comunitatea spaniolă, excluzând orice altă intenție atribuită de inamicii săi de peste Oceanul Atlantic. Cuvântarea a fost primită cu un viu entuziasm.

Aviația germană a bombardat timp de trei ore Londra

LONDRA, 13. (Rador). — Ministerul aerului și al securității interne transmite următorul comunicat: Avioane inamice au atacat Londra în noaptea de Sămbătă spre Duminecă. Ele au început să apară scurt timp după căderea nopții și au continuat timp de aproximativ trei ore. Bombe cu mare putere explosivă au pricinuit pagube. Mai multe persoane au fost omorâte și altele au fost rănite. Incendiile provocate de bombele in-

cendiere au fost limitate în foarte scurt timp și majoritatea lor au putut fi stinse scurta vreme după ce isbușiseră.

Au fost aruncate de asemenea bombe în mai multe localități din jurul Londrei, precum și în unele locuri din sudul și sud-estul Angliei.

Foarte puține din aceste bombe au pricinuit pagube și nimemi nu a fost omorât.

Realizarea planului dlui Roosevelt depinde de rezolvarea problemelor muncitorești

MARSEILLE, 13. (Rador). — Agenția „Havas” transmite: „Le jour-Echo de Paris” sub semnătura d-lui Fernand Laurent scrie că planul d-lui Roosevelt în vederea ajutorării națiunilor a căror apărare pare a fi vitală pentru Statele Unite, depășește în amploare toate prevederile.

Prin proiectul întocmit se dau planurile dictatoriale, iar finanțarea planului necesită mari sume de bani. Germania — continuă autorul articolului

— a dovedit că poate purta războiul fără aur și fără divize, intrucât autoritatea sa a dat puțină să finanțeze limensă sa producție de armamente. În războiul bazat pe armamente puternice, muna de lucru este mai necesară decât banii. Realizarea planului d-lui Roosevelt depinde de rezolvarea eradicată a problemelor muncitorești. Modul cum vor fi delegate aceste probleme prezintă o importanță deosebită în actualul conflict.

PARASTAS la mormântul lui Mota și Marin

BUCHUREȘTI, 12. — Astăzi la ora 11 dimineața s'a făcut la mormântul lui Mota și Marin o rugăciune cu prelejul împlinirii a patru ani dela moartea eroică și creștină a celor doi luptători legionari. Slujba religioasă a fost oficiată de către un soloh la preoți printre cari cucernicii: St. Pașlaghița, Ilie Imbrescu, Liviu Ștefan, Popescu Pasăre, Dionisie Udăsteanu și mulți alții. Au luat parte reprezentanții legațiilor Spaniei, Germaniei, Italiei și Japoniei, dl. Horia, ma comandantul Mișcării Legionare și vice președintele consiliului de miniștri și statul major format din comandanții Bunei Vestiri. Au mai participat în afara familiilor celor căzuți și detașamente ale unităților legionare, constituite din garnizoana București, împreună cu corul legionar.

Mareșalul Goering își sărbătorește aniversarea nașterii

BERLIN, 13. (Rador). — Toate zilele fac urări mareșalului Göring cu prilejul aniversării nașterii sale.

Mareșalul a primit numeroase doriri în cari printre cele mai de pret, fiind mai multe tablouri, lucrări unui pictor german din secolul al 19-lea, ce au fost trimise de Duce.

Mareșalul Göring a rugat pe ambasadorul Italiei, d-l Alfieri, să trimită Ducei vilele sale multumiri pentru darul făcut și pentru urările primite.

5000 lucrători ai unei uzine de armament americane în grevă

NEW YORK, 13. (Rador). — Agenția „Stelani” transmite: Peste 5000 lucrători ai unei uzine de avioane au proclamat greva dând astfel ascultare ordinului primit din partea sindicatului lor.

ULTIMELE ȘTIRI

Ieri dimineața d-l general Antonescu, însoțit de d-na Maria generală Antonescu și de doamnele: Veturia Goga și Fabricius au vizitat din nou cabana legionară Susai. Distinsii oaspeți au poposit la cabană 20 de minute, în care timp au servit o gustare și s'au interesat de bunul mers al cabanei.

— Ieri la orele 16 d-na Maria generală Antonescu, însoțită de doamnele Goga și Fabricius au mers la parcul Predeal unde au împărțit 12 copii săraci hrană, încălziminte și alimente.

Prin decizia d-lui Subsecretar de stat al Presei și Propagandei, a dat d-lui Victor Medrea, secretar general pe lângă acest subsecretariat de stat, autorizația de a probea și obținerea de materiale și personal în România credite acordate prin diferite linii speciale, conform felului contabilizării publice: Privind direcțiunea generală a presei, cenșura și presa din provinci.